

μασμένο ρολόι, τὸ καθένα τους λέει: «Εἶμαι ἡ Ζωή, ἢ ἀνυπόφορη, ἢ ἀπόνετη Ζωή».

Ἔνα μόνο δευτερόλεπτο ὑπάρχει στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου πού νὰ φέρνει μιὰ καλὴν ἀγγελία, τὴν **καλὴν ἀγγελία**, πού προξενεὶ στὸν καθένα ἕναν ἀνεξήγητο φόβο.

Ναί! Ὁ Χρόνος βασιλεύει ξαναλήρε τὴν ἀκαρδη του ἐξουσία. Καὶ μὲ σπρώχνει, σὰ νὰ εἶμουνα βόδι, μὲ τὴ διπλὴ του βουκέντρα. — «Ντέ! ζωντόβολο! Ἴσα, ἴδρωνε σκλάβε! Μπρός, ζῆσε κολασμένε!»

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ (*)

Ἀθήνα, 4 τοῦ Δεκέβρη 1911

Ἀγαπητὲ ποιητή,

Πολὺ σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ «Τραγοῦδια» σας καὶ γιὰ τὴν τιμητικώτατη προσφορὰ τους.

Τὰ διάβασα μιὰ καὶ δυὸ φορές, καὶ ἡ ἐντύπωσή μου εἶναι πὼς ἀξιῶν τὴν τέχνη Ὅ,τι αἰσθάνεστε προσπαθεῖτε νὰ τὸ ἐκφράσετε ὡς ποιητής. Μιὰ ἡδυπάθεια συνταράζει τὸ στίχο σας, προσέχετε στὴν εὐρυθμία, ἔχετε κάποια λεπτότητα στὸ σκοπὸ σας, κάποια ζήτηση στὴ φράση σας, πού δείχνει πὼς μπήκατε στὸ νόημα τῆς Ποιητικῆς. Ἄν εἶχα καιρὸ θὰ σὰς ἀνάφερα στίχους σας πού ξεχωρίζω. Ἄν καὶ τοὺς στίχους σας μιὰ πνοὴ τοὺς σπρώχνει, καὶ δὲν ξέρω ἂν εἶναι προτιμώτερος ὁ «Παιχναδάρης Ραψωδός» ἀπὸ τὰ «Ἐλεγεία», ἢ τοῦτα ἀπὸ κεῖνον. Ἐννοεῖται πὼς ἂν ἡ ἀγάπη σας γιὰ τὴν Ποίηση, δὲν εἶναι περαστικὴ ἐξαψή, μὰ βαθεῖα προσηλωση, μὲ τὸν καιρὸ μπορεῖ νὰ βγῆ καὶ μιὰ ξεχωριστὴ ἰδιοσυγκρασία, κάτι ὡς πρῶτον, ἀπὸ τὸ τραγοῦδι σας.

Σὰς εὐχαριστῶ, καὶ σὰς εὐχομαι τὸ δεύτερο βιβλίον σας νὰ σημειώσῃ χτυπητὴ πρόοδο,

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

© Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Φαίνεται πὼς τὴ σαρκαστικὴ θὰ εὐτυχίσουμε ἂν δοῦμε στὸ Βασιλικὸ Θέατρο, ἀπὸ ἐρασιτέχνες, τὴν «Τρισεύγενη» τοῦ Κωστῆ Παλαμά. Ἡ παράσταση θὰ γίνῃ γιὰ τὸ «Κυριακάτικο σχολεῖο» τοῦ «Ἐργατικοῦ Κέντρου» καὶ τὸ δράμα, πού ἀρχινήσανε κίβλας οἱ δοκιμῆς του καὶ πάνε πολυκαλά, θὰ παιχτεῖ ἀπὸ τὴν κ. Θεώνη Παπᾶ (Τρισεύγενη), ἀπὸ τίς δεσποινίδες Βλυσίδη (Ποθούλα), Αἰμιλία Καρσβία (Κυρά Καλή), Ζαμάνου (Γυναίκα τοῦ Δειτρογαλή),

(*) Στάλθηκε σὲν κ. Τῆνη Ἀρ.πίδη γιὰ τὰ «Τραγοῦδια» του.

Ζερβου (Πραξιθέα) Μ. Τσιλιμίγκρα (Κυρ' Ἀλτάνα) καὶ ἀπὸ τοὺς κ. κ. Γεώργιο Ν. Πολίτη (Πέτρος Φλώρης), Σπύρο Ἀλιμπέρτη (Πάνος Τράτας), Ναπολ. Λαπαθιώτη (Νίκαιος), Α. Ζάχο (Κώστας Μπουρνόβας) καὶ Πάνο Δ. Ταγκόπουλο (Δειτρογαλή).

— Μιὰ νόστιμη φάρσα παίξαμε στὸν «Αἰολικὸς Ἀστὴρ» πού βγαίνει στὸ Ἀἶβαλι τῆς Μικρασίας κατὶ φίλοι μας ἀπὸ δῶ. Γιὰ ν' ἐπιδειξοῦν πὼς οἱ διευθυντές του, ἂν καὶ γλωσσαμύντορες, δὲ σκαμπάζουν ἀπὸ φιλολογία, πιάσανε καὶ τοὺς στείλανε δυὸ γνωστότατα ποιήματα τοῦ Παλαμά: τὸ «Περδικόστηθη τσιγγάνα» ἀπὸ τὸ «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» καὶ τὸ «Ἀφκιστικο καὶ ἀστόλιστο τοῦ Χάρου δὲ σὲ δίνω» ἀπὸ τὸν «Τάφος», πὼς τάχα εἶναι **ἀνέκδοτα** ποιήματα τοῦ Πολέμη, καὶ πὼς τοὺς τὰ στέλνει ὁ ἴδιος ὁ ποιητής, μ' ἕνα κολακευτικώτατο γράμμα του γιὰ τὸν «Αἰολικὸς Ἀστὴρ», τὸν «μεγάλου ὑποχνοῦμενον διὰ τὴν πτωχὴν δυστυχοῦς λογοτεχνίαν μας».

— Κι ὁ «Αἰολικὸς Ἀστὴρ» τὴν κατάλιε τὴ φάρσα καὶ τύπωσε στὸ πρωτοχρονιάτικο φύλλο του μὲ καμάρι τὸ γράμμα καὶ τὰ ποιήματα... τοῦ Πολέμη!

Ἡ ΚΟΪΝὴ ΓΝΩΜΗ

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΤΕΡΟΣ

Φίλε Νουμά,

Στὸ 462 φύλλο τοῦ «Νουμά» ὁ κ. Α. Τρανὸς ἀφοῦ μιλάει βαθυστόχαστα στὸ ἄρθρο του γιὰ τὰ πιδ σπουδαῖα προβλήματα τῆς ζωῆς μας, ἀκόμα πιδ βαθυστόχαστα, σὲ μιὰ παράγραφο παρατηρεῖ πὼς «ὁ φιλελεύτερος πιστὸς εἶναι ὑποχρεωμένος ὄχι νὰ πιστέψῃ, μὰ νὰ **πειστή** ἐπιστημονικὰ γιὰ τὴ θρησκεία του». Πολὺ περιεργὸ ἀλήθεια ζῶο πρέπει νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ γερμανοφερμένος φιλελεύτερος πού θὰ μπερῆ νὰ πραγματοποιήσῃ ἕνα τέτοιο δύσκολο κατόρθωμα. Ἐξὸν ἂν πασίσῃ νὰ ξεφορτωθῇ πρῶτα ἀπὸ πάνου του τὸ βάρος κάθε βαθυστόχαστης παρατήρησης, καὶ μὲ τὸ κοινὸ μυαλὸ πού θὰ τοῦ μείνῃ ἔπειτα μπορέσει νὰ καταλάβῃ πὼς γιὰ τὸν κ. Τρανὸ οἱ λέξεις «θρησκεία, πίστη, ἐπιστήμη» δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ μονάχα λέξεις. Θάναι ὁ μόνος τρόπος ἔτσι νὰ δεχτῆ μίαν ἀντιφατικὴ συμβουλὴ χωρὶς τὴν ὑποχρέωση νὰ τὴν ἀκούσῃ.

Πρόθυμος φίλος σου
Γ. Π.

ΒΓΗΚΕ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΗ

ΣΤΟΝ ΙΣΚΙΟ ΤΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

(15 ΔΗΓΗΜΑΤΑ)

Καὶ πουλεῖται 5 δρ. σὲ Γραφεῖα μας.

(Γιὰ τοὺς συνδρομητάδες τοῦ «Νουμά» δρ. 3. Στὸ ἐξωτερικὸ, μὰζὶ μὲ τὰ ταχυδρ., δρ. 3,50).